

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 33 (1063)

Gorica - četrtek, 21. avgusta 1969 - Trst

Posamezna številka L. 50

Na pragu novega veka

Človeštvo je stopilo v novi vek. Po starem, srednjem, novem in atomskem veku smo zdaj začeli vesoljski vek. Začeli so ga pravzaprav trije ameriški astronomi v tistem trenutku, ko so na Gospodov dan meseca julija 1969 pristali na našem satelitu in s tem uresničili sanje, ki jih je človek gojil, odkar se je začel ozirati proti Luni. Človek je torej stopil na Luno. Kako težko bo zdaj pesnikom, romantikom, ko ne bodo mogli več opazovati Mesec s istimi željami, mislimi, s katerimi so se do večerja obračali proti Luni in jo imenovali: nedotakljiva, skrivnostna, sanjska. Naš pogled se ne bo zdaj več tako romantično obračal proti njej: v tem pogledu se je v nas za vedno nekaj utrnulo, nekaj nedopovedljivega.

nekega sistema, lutka v rokah drugega sočloveka. Pri Amerikancih tega ni bilo: odprtost (vsem državam so poslali Luno nekega sistema, lutka v rokah drugega sočloveka. Pri Amerikancih tega ni bilo: odprtost (vsem državam so poslali Luno nekega sistema, lutka v rokah drugega sočloveka. Pri Amerikancih tega ni bilo: odprtost (vsem državam so poslali Luno

To je bila največja lekcija, ki so jo mogli mladi, zdravi, sposobni, razumni ameriški astronomi dati nam nevednežem, nadeždem, materialistom. V tem je njihova veličina in upajmo, da bo vesoljski vek odprl na stečaj vrata tem večnostnim vrlinam in resnicam.

Drašč

Defreggerjev primer

ZMAGA
NEMIRNEGA ČLOVEKOVEGA DUHA

Obenem pa je naš duh radosten, naše veselje veliko ob novem, ogromnem uspehu, ki ga je dosegel človek. Pravijo nekateri, da je bilo škoda denarja, ki ga je ta podvig terjal in da bi bilo bolje tisti denar dati revnim in lačnim, da se nasitijo. Seveda, ko bi bilo to mogoče! In ko bi bilo možno, da bi človek ne hrepenel vedno po nečem, kar je večje, skrivnostnejše in oddaljenejšo od njega. Kaj je škoda denarja, ki nam gre za izlete v planine, na Triglav, za romanje na Sv. Višarje? Kdo od nas bi bil pripravljen dati denar, namenjen tem izletom, otrokom v Afriko?

Zakaj to? Ker človek je nemirno bitje, dokler se ne odpočije v Gospodu. Zato ker je človek podjetno bitje, zato ker človek mora dosegati vedno nove zmage in uspehe nad samim seboj. Drugače bi Kolumb ne odkril nikdar Amerike, drugače bi ostala gora Everest še vedno nezavzeta, drugače bi Gagarin nikdar ne obletel Zemlje, drugače bi Armstrong nikdar ne stopil na Mesec. Človek mora napredovati, iskati novih obzorij! Ako bi ne težil k temu, bi pomenilo, da nazaduje! To bi pomenilo, da gre človeštvo nazaj, k nazadnjaštvu in smrti.

Zmaga nad Luno je torej zmaga človeštva nad temo, je zmaga življenjskosti in svežine človeškega duha!

K pristanku na Luno so pripomogli astronomi in znanstveniki več narodov in držav: Rusi s Sputniki in Gagarinom, Amerikanci z Bormanom in Armstrongom; obojim pa je posodila možgane Evropa, predvsem Nemčija. Evropa si ne bi nikdar mogla privoščiti takih poletov, ima pa zato zgodovinske zasluge, da je rodila razne Von Braune. Ni torej zmaga enega naroda, ene države: zmaga nad Luno je zmaga vsega človeštva.

DVOJE PREPRICLJIVIH UGOTOVITEV

Toda mimo nekaterih ugotovitev pa kar ne moremo. Predvsem dvojne ugotovitve nam sili v ospredje.

Prva je tale: moralnost astronomov! To so moralno nadvse zdravi in krepki fantje ter moške. Ena žena, mnogo otrok, moralne vrline, zakonska zvestoba, vera v večnega Boga: to so njihova moralna načela. Če za trenutek pomislimo na razdivjanost mnogotere mladine, na prešuštvo, ki vlada v filmskih in meščanskih krogih, na zakonsko nezvestobo, ki marsikje razjeda človeka, na število nedovoljenih splavov, potem so ti astronomi ne samo nadvse pogumni in sposobni ljudje, ampak so tudi znanilci večnih moralnih vrednot in vrlin.

Druga misel, ki nas ob tem obdaja, pa je naslednja: primerjava med vedenjem v vesolju ruskih in ameriških astronomov. Prvi so se le prevečkrat pokazali za naduteže in ošabneže, drugi pa so s svojo širino in globoko vernostjo ter poniznostjo očarali srca nas vseh. Ko je nekdo od ruskih astronomov svoj čas posmehljivo izjavil, da ni v vesolju srečal nobenega Boga, se nam je močno zasmil. Isto, ko je njih državnik ob prvih ruskih uspehih rekel, da so ti zmaga socialističnega sistema. To so ljudje, za katere človek ni človek, ampak orodje v rokah

Matija Defregger je bil v zadnji vojni nemški častnik. Leta 1944 je imel položaj kapetana. V kraju Filetto v Abrucih je prejel od svojega nadrejenega generala ukaz, da pobije vse moške v omenjenem kraju, ker so italijanski partizani ubili iz zasede nekaj nemških vojakov. Defregger se je nečloveškemu ukazu sprva uprl. A ko je spoznal, da bo ukaz kljub temu izvršen, on pa se je izpostavljal nevarnosti, da bo sam zaradi nepokorščine postavljen pred zid, je ukaz posredoval naprej enemu svojih poročnikov. Posledica je bilo 17 nedolžnih talcev, ki so padli kot povračilni ukrep nemške vojske.

Takih primerov je bilo v zadnji vojni veliko; zlasti slovenska zemlja je občutila grozoto teh represalij s strani vseh treh okupatorjev: nemškega, italijanskega in madžarskega. Če bi bila jugoslovanska vlada dosledna kakor je sedaj državni tožilec v Aquili, bi lahko pokazala na dolgo vrsto Filettov in zahtevala sodni postopek. Toda politika dobrega sosedstva ji tako ravnanje odsvetuje.

Toda ni naš namen danes razpravljati o tem dejstvu. Gre za bivšega nemškega kapetana Defreggerja, ki je po končani vojni postal duhovnik in kasneje pomožni škof Münchenske škofije. Hamburški časopis »Der Spiegel«, ljubitelj senzacionalnih vesti, je nedavno zmagoslavno odkril, da je škof Defregger vojni zločinec, saj je skrivaj pomagal v Filetto. Če bi bili dosledni, bi take vrste »vojne zločince« lahko odkrili vsepovsod v Evropi, na strani zmagovalcev in premagancev. A o njih se ne piše, ker niso interesantni ali jih ščitijo višji dejavniki. Kost za glodanje pa se je našla, ko se je ugotovilo, da je sedanji pomožni škof v Münchnu sodeloval pri pokolu v Filetto. Očividno je bilo takoj, da je bila ost bolj obrnjena proti Cerkvi kot taki kot proti Defreggerju kot posamezniku. Zato je razumljivo, da je ves senzacionalistični tisk, kateremu se je naravno pridružil še laicistični in levičarski, vso zadevo napihnil in ji dal škandalozni obraz.

Nepristranski opazovalec pa ne more iti mimo sledečih dejstev: Defregger ni bil, ko se je pokol izvršil, duhovnik, temveč vojak. Večan je bil na disciplino in moral izvrševati ukaze poveljstva. V vojski pa vlada načelo, da se o ukazih ne razmišlja, ampak se jih le izvršuje. Res je sicer, če bi bil Defregger junak po značaju, bi raje šel sam v smrt kot pa krivični ukaz izpolnil. Toda, koliko se najde takih junakov za časa vojske? Bi mar naši bralci v enakih okoliščinah bili bolj odločni kot Defregger, zlasti če bi vedeli, da z žrtvijo svojega življenja ne bi preprečili umora nedolžnih?

Vsekakor je Defregger dokazal, da za ukazani zločin ni bil brezčuten, saj se je ukazu najprej uprl. Tudi kasneje je stalno trpel — sam je to priznal — ob spominu na krivično prelito kri. Toda ko je z Bogom vse uredil, si je zaželel postati duhovnik. V tem poklicu je še najlaže na bližnjem popravil, kar je bil prisiljen zagrešiti. In ko mu je Münchenski nadškof kardinal Döpfner

Severna Irsko, tudi Ulster imenovana, je doživela sredi avgusta svoj »vroči« teden. Pričelo se je 12. t. m. V mestu Londonderryju, kjer je tri petine katoličanov in dve petini protestantov, so sklenili protestanti proslavljati obletnico zmage nad katoliškim kraljem Jakobom V. Stuartom leta 1689. Na to izzivanje so katoliški mladinci odgovorili s protidemonstracijo. Posledica so bila opustošena stanovanja in požgane hiše. Policija je skušala posredovati, pa na tak način, da je dejansko podprla protestante. Tako ravnanje je še

sporočil svojo namero, da ga posveti v škofa, je Defregger znova opozoril na zločin v Filetto. Toda kardinal Döpfner je bil mnenja, da to ni ovira za njegovo posvečenje.

Prav v tem pa je kardinal gotovo pogršil. Škof ni isto kot duhovnik. Čeprav je Defregger moralno opravičen, ni primerno, da vrši škofovsko službo, ko se njegovih rok vsaj posredno drži nedolžno prelita kri.

»L'Osservatore Romano«, ki razpravlja o Defreggerjevem primeru, prav to okoliščino poudarja; ni bilo prav, da so v Münchnu, ko so Defreggerja predložili za škofa, prav dogodek iz Filetta zamolčali. In vendar je šlo za nekaj, kar se ne more preiti. To so morali vedeti tudi v Münchenski kuriji. Če so to dejstvo prikrili, dokazuje, da so se bali, da bi Vatikan Defreggerja odklonil za škofa. In bi storil prav. Tako pa so v Münchnu upali, da bo vsa stvar šla v pozabo. Vztrajali so na Defreggerju. Njihovo napačno prikrivanje dejstev je povzročilo nevednost Sv. sedežu, pohujšanje v svetu, zadrževanje v vrstah vernikov, vse to zato, ker je manjkala odkritosrčnost do predpostavljanih. Pač spet nov primer človeškega elementa v Cerkvu, ki bi mu pa se bilo dalo z malo mere pastoralne previdnosti izogniti.

Papežev zastopnik obiskal Jugoslavijo in Romunijo

Monsignor Sergio Pignedoli, tajnik papeškega urada za evangelizacijo in širjenje vere, je bil v juliju v Jugoslaviji in Romuniji. V Jugoslaviji je obiskal nekaj pokrajin, ki spadajo pod njegovo kongregacijo. Posredoval je v sporu med mostarskim škofom in hercegovskimi frančiškani glede vodstva nekaterih župnij.

Kakšno poslanstvo je msgr. Pignedoli imel v Romuniji, ni znano. Vsekakor je znano, da bi romunska vlada rada na kak način uredila svoje odnose s katoliško Cerkvijo. Največja zapreka za to ureditev so pa številni katoličani vzhodnega obreda, ki so jih oblasti pred leti prisilno priključile pravoslavni Cerkvu in od-

prave katoliško hierarhijo vzhodnega obreda.

bolj razdražilo katoliške Irce. Prišlo je do pravih počestnih bitk, v katerih ni manjkalo obmetavanja s kamenjem, zažigalnih bomb in solzilnega plina. Najmanj 140 oseb je bilo pri teh spopadih bolj ali manj ranjenih.

Se huje je bilo nato v glavnem mestu Ulstra v Belfastu. V dveh zaporednih nočeh je zgubilo življenje osem ljudi, več kot tri sto pa je bilo poškodovanih. Protestantski fanatiki so vdrli v katoliško četrt mesta Crumlin Road in jo strahotno opustošili. Krajevna vlada se je čutila brezmočna in je poklicala na pomoč britanske čete, ki so sicer stalno nameščene na Severnem Irskem.

DIPLOMATSKI NASTOP
IRSKÉ VLADE

Vlada svobodne Irske republike ob vseh teh tragičnih dogodkih seveda ni mogla ostati brezbrizna. Predsednik irske vlade v Dublinu Jack Lynch je po televiziji izjavil, da vlada Severne Irske očividno ne obvlada več položaja in da bo zato treba ukrepati na mednarodni podlagi. Organizacija Združenih narodov naj bi poslala svoje čete v šest grofij Severne Irske, ker so se domače varnostne sile izkazale za pristranske in neučinkovite pri obrambi reda. Istočasno je irska vojska dobila ukaz, naj postavi na meji s Severno Irsko poljske bolnišnice za žrtve spopadov.

London se do sedaj očividno ni dosti vznemiril zaradi napetega položaja na Severnem Irskem. Nered se smatra za notranjo zadevo britanske države, v katere da se Združeni narodi nimajo kaj vmešavati. Ko je prejšnji petek irski zunanji minister Hillary obiskal v Londonu lorda Chalfonta, da bi se z njim razgovarjal, kaj storiti za pomiritev Severne Irske, ga je slednji po lastnih Hillaryjevih besedah »vljudno postavil pred vra-

ta«. Takoj po vrnitvi v Dublin je irski zunanji minister odpotoval v New York, da bo tam zahteval izredno sklicanje Varnostnega sveta OZN in iskal pravico za zatiranje katoliško manjšino v Ulstru.

Najmanj, kar trenutno zahtevajo katoliški Irski, je razpustitev posebnih oddelkov »B«, ki so nekaka pomožna policija, sestavljena iz zagrizenih protestantov in jo vlada Severne Irske uporablja za »vzdrževanje reda« v najbolj kritičnih časih. Katoličani te oddelke imenujejo »nasilneži«, ker služijo v glavnem le strahovanju katoliške manjšine.

VSE JE POSLEDICA ZATIRANJA

Severna Irsko ima poldrug milijon prebivalcev; ena tretjina je katoličanov. Ti ljudje so še danes na podlagi srednjeveške ustave, ki daje protestantom vso oblast, oprani osnovnih državljanjskih pravic ter politično in socialno zatirani. Tudi v krajih, kjer imajo večino katoličani, vodijo upravo protestanti na podlagi volilnega zakona, ki jim daje na osebo več glasov, katoličanom pa dostikrat nobenega. Na Severnem Irskem velja namreč načelo: večni premoženja, več glasov. Katoličani so v splošnem siromašni, deloma živijo na deželi deloma pa v revnih mestnih četrtih, zato jim je zaprta pot do višje izobrazbe in do kvalificiranih mest, kar jih drži ob robu kulturnega, socialnega in gospodarskega življenja. So pravcati raja, zaprti po mestih v svoje ulice in vedno zapostavljeni, čeprav so uradno pripadniki Združenega kraljestva, »najbolj vzorne parlamentarne demokracije na svetu«.

Londona vlada za vse te krivične razmere dobro ve, a prepušča proste roke protestantom, ker stoji na stališču, da je Severna Irsko avtonomna dežela. Le kadar napetost tako naraste — kot v zadnjem tednu — da grozi izbruh državljanske vojne, se zgane in pošlje na ulice svoje čete. Toda nikdar ji do sedaj ni prišlo na misel, da bi od razgretih protestantskih skrajnežev zahtevala sprejem ukrepov, ki bi zboljšali socialni in gospodarski položaj katoliške manjšine. In vendar bi to že zdavnaj lahko storila, saj ji ustava sama dovoljuje — če ji parlament seveda izglasuje to odobrenje — da lahko prevzame v Severni Irski vso oblast, če bi je domača vlada ne bila možna vršiti. Dogodki zadnjih mesecev in tednov dokazujejo, da je čas za tak radikalen poseg dozorel. Bolj ko bo vlada v Londonu odlašala z ureditvijo razmer na Severnem Irskem, bolj bo sokriva, če bo prišlo do dokončnega spopada med obema taboroma.

Nova italijanska vlada potrjena

Bližina sredpoletnih počitnic je očividno pozitivno vplivala na potek debate v zvezi z zaupnico, za katero je prosila nova Rumorjeva vlada tako v poslanski zbornici kot v senatu.

V poslanski zbornici je vlada prejela 346 glasov, proti pa jih je bilo 245. Poslanci obeh socialističnih strank so novo vlado podprli, kot so obljubili, republikanci so se pa vzdržali. V senatu je bilo razmerje podobno: za zaupnico se je izreklo 179 senatorjev, proti 115, dva sta se pa vzdržala.

Takoj po opravljenem glasovanju sta

oba doma parlamenta prekinila z delom. Znova bosta prišla skupaj 23. septembra, nekatere komisije se bodo pa sestale že nekaj prej. Seveda so tako poslanci kot senatorji kot nestrpni šolarčki nemudoma zapustili Rim in odšli na počitnice. Tudi ministri so enako storili. Le minister za notranje zadeve Restivo je ostal v Rimu, da bedi nad javno varnostjo.

Ta se je prav v času debate za zaupnico nekam zmanjšala, ko je v noči od 8. do 9. avgusta prišlo do osmih eksplozij na raznih vlakih po Italiji. Vznemirjenje med varnostnimi silami je bilo veliko, saj ni

bilo jasno, kdo stoji za temi atentati. Do razkritja še vedno ni prišlo, ni bilo pa novih atentatov, in to je tudi že nekaj.

Promet na cestah pa je za čuda srečno potekal. Dnevi od 15. do 17. avgusta niso zaznamovali posebnih nesreč, vse se je dobro odvijalo. Še kmetovalci so prišli na svoj račun. Prav za Marijin praznik in na sledečo soboto je nebo na široko odprlo svoje zatvornice in vsaj malo odpomoglo hudi večtedenski suši, ki je grozila, da pokvari celo letošnji vinski pridelek.

NEMIR V SVETU

Nemir v svetu je bila vsebina 19. kongresa »Cerkve v stiski«, ki je bil od 23. do 27. julija letos v Königsteinu v Nemčiji. Bilo je nad 400 udeležencev iz 27 narodov. Kot vse zadnje kongrese je tudi tega vodil škof Kindermann, pomožni škof za Hildesheim. Poleg vrste katoliških prelato so bili navzoči tudi pravoslavni in evangeljski, dalje predstavniki nemških in avstrijskih škofij ter zastopniki različnih mednarodnih društev kot n. pr. Pax Romana. Slovenci so bili štirje. Papežev pozdrav in blagoslov je sporočil kardinal Villot, lepo pismo je napisal kardinal Confalonieri. Posebej je pozdravil kongres tudi kardinal Suenens iz Belgije.

Dr. O. Kimminich iz Regensburga je imel uvodno predavanje o vzrokih nemira v svetu. Vključil silnemu napredku v znanosti in tehniki, je izjavil, živi človeštvo v strahu pred uničevalno vojno. Zveza narodov, ki je hotela uvesti sistem kolektivne varnosti, je odpovedala zaradi trenja med dvema veselilama. Za vse sisteme velja spremenljivost; tako za industrijsko kulturo, za gospodarstvo, za državo in vsa druga združenja. Težave v prilagoditvi vodijo pri posameznikih do živčnih težav, pri družbi do uničenja ustanov.

Naslednji predavatelj prof. dr. W. de Vries iz Rima je govoril o svobodi vesti in svobodi religije. Svoboda v religiji ne pomeni tolerance, ker je vprašanje resnice treba vskladiti s svobodo. Potrebno je uresničiti naravno pravo, ki zaradi spoštovanja človekove osebnosti pusti svobodo tudi zmoti. »Človek, ki je zapadel zmoti, ne preneha biti človek in ne izgubi svoje osebnosti« (Pacem in terris). Svoboda tudi pomeni zaupanje v moč resnice. Cerkve pokaže najlepše na evangeljsko resnico z zaupanjem vanjo. Vatikanski koncil je dokazal, da je zvestoba resnici združljiva s svobodo.

Kako je s težnjo po svobodi v komunističnih državah, je bilo naslednje predavanje v petek 25. julija. Govoril je dr. Karl Ströhm iz Münchna. Pokazal je zlasti na primerih sovjetske Rusije, da ni mogoče uničiti težnje po svobodi. Popoldan so bila prebrana poročila o stanju vere in Cerkve v baltičkih državah, za Ukrajino, Rusijo in Madžarsko. Poročila so bila zanimiva, ker so nudila podatke prav do zadnjih dni.

Zvečer v petek je bila ona lepa pobožnost, ko zastopniki narodov v stiski molijo zase in za vse druge narode. Obenem se pa prižgo luči za vsak narod posebej. Kakor je vse preprosto, vendar gane molitev, ki prosí za konec trpljenja in za versko svobodo. Prejšnji večer je bila skupna ekumenska pobožnost, ko so v skupni molitvi bili pred oltarjem zastopniki katoliške, pravoslavne in evangeljskih Cerkv.

Sobota pa je bila posvečena Daljnemu vzhodu. Dr. Kuo Heng-yü iz Berlina je govoril o kitajski revoluciji in Mao Cetungu. Podal je zgodovinski razvoj in sedanje stanje po številu največjega naroda na svetu. Tudi popoldan je bil še posvečen Kitajski. Tako je govoril o človeških pravicah v sedanji ljudski republiki Kitajski dr. E. Kroker, o položaju glede religije in tamošnjih verstev pa dr. J. Wangwen. Končno je Mark Traboini podal še poročilo o verskem stanju v Albaniji, ki je evropski satelit Kitajske.

V nedeljo zjutraj je bila vzhodna liturgija, pri kateri je pel bizantinski zbor iz Nizozemske, ki že vsa leta prihaja na kongrese. Da je liturgija privlačna, je znamenje tudi to, da je bila Cerkve polna. Vodil jo je ukrajinski škof Platon Kornyljak.

Zaključek kongresa je bil potem spet v dvorani, kjer je prelat Hanssler iz Bad Godesberga povedal, kako naj kristjani skrbijo, da bo čim manj nemira v svetu in kaj naj k temu doprinese naša vera. Bizantinski zbor je podal v lepem koncertu vrsto ukrajinskih duhovnih in narodnih pesmi, nakar je škof Kindermann lepo uspeli kongres zaključil.

Na kongresu je bila sprejeta sledeča resolucija:

STRAH vznemirja človeštvo v atomski dobi zaradi globalne napetosti med velikimi bloki.

STRAH ni konstruktiven dejavnik. Zato smo vsi poklicani, da doprinesemo vsak svoj delež, da ga preženemo.

Za rešitev miru je brezpogojno potrebno mednarodno sodelovanje, katerega nujna predpostavka je duhovna svoboda na obeh straneh. Če ne bo vzajemne opore na svetovni ravni, mnogih vprašanj, kot npr. stiske dežel, ki so v razvojni stopnji, ne bo mogoče rešiti.

Tudi skorajšnja uresničitev evropske skupnosti je pogoj za rešitev perečih vprašanj.

Nemir nastane povsod tam, kjer so človeške pravice prikrajšane, kjer prezirajo samoodločbo narodov in kjer ne priznajo od Stvarnika danega človeškega dostojanstva.

Z veliko žalostjo ugotavlja kongres, da je verska svoboda v mnogih deželah še vedno zatirana.

Z veseljem opozarja kongres na dejstvo, da je Cerkve zlasti v zadnjih desetletjih postala zagovornik vseh zatiranih in opanih svobode ter človeškega dostojanstva. Cerkve pa bo mogla s tem večjo verodostojnostjo zahtevati versko svobodo in priznanje človeškega dostojanstva, čimbolj bo sama jemala resno versko svobodo in človeško dostojanstvo v smislu II. vatikanskega koncila.

Kongres smatra nemir mladine za ugravičen, če izhaja iz neugodja nad krivičnim stanjem in ga vodi čut soodgovornosti.

Mi kristjani imamo nalogo svet spreminiti, toda ne s silo, ampak z vplivom brez sile.

Za kristjana ni nobeno stanje brezupno.

Povsod po svetu raste hrepenenje po miru. Nemir pa bo povsem izkoreninjen in premagan, če bomo v vsakem človeku spoštovali božjo podobo in se bomo sami zavedali odgovornosti pred Bogom.

Msgr. Ignacij Kunstelj

Uspeh pametne politike

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je na seji dne 20. avgusta t. l. med drugim razpravljal o sestankih, ki se te dni vrstijo po okoliških vaseh na Tržaškem. Na teh sestankih predstavniki tržaške občinske toponomastične komisije razpravljajo z vaščani o poimovanju ulic in trgov.

Izvršni odbor ugotavlja, da je ta akcija sad političnega hotenja sredinsko-levega občinskega odbora ter sad političnega napora, ki ga je Slovenska skupnost napravila s sklenitvijo organskega sporazuma v tržaški občini s strankami leve sredine. V tem sporazumu je med drugim člen, s katerim se stranke obvezujejo, da bodo poimenovala ulice in trge tudi po slovenskih zaslužnih moških.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti izraža zadovoljstvo, ker na teh sestankih plodno sodelujejo številni vaščani in postavljajo ustrezne predloge. Slovenska skupnost nadalje z zadovoljstvom ugotavlja, da imajo slovenski ljudje možnost, da se s predstavniki toponomastične komisije razgovarjajo v materinem jeziku, kar je gotovo velikega pomena, ker se na ta način odpira nova perspektiva za dosledno uporabo slovenskega jezika v odnosih z oblastjo in javnimi ustanovami.

Slovenska skupnost ob tej priložnosti tudi poudarja, da gredo njena prizadevanja v tem trenutku za izvedbo ostalih programskih točk, ki jih vsebuje sporazum s strankami leve sredine, med drugim za postavitvijo dvojezičnih krajevnih in cestnih napisov.

Polifonsko tekmovanje v Arezzu

Vsakoletno mednarodno tekmovanje pevskih zborov »Guido d'Arezzo« se bo vršilo od 27. do 31. avgusta. Nastopilo bo skupno 35 zborov iz najrazličnejših držav Evrope in Amerike. Novost letošnjega tekmovanja je udeležba zborov iz Sovjetske zveze in Poljske.

Pevski zbori bodo nastopili v štirih kategorijah mešanih, moških in ženskih zborov ter ljudskih pesmi in v gregorijanskem petju. Najvišje nagrade so za sekcijo A prve kategorije (mešani zbori) po pol milijona lir. V ostalih kategorijah so prve nagrade po 300.000 oz. 250.000 lir. V vsaki skupini so tri nagrade poleg posebne nagrade za najboljši italijanski zbor.

Zirija je sestavljena iz naslednjih glasbenikov: Bogdan Babić, p. Raffaele Baratta, Michel Corboz, Orazio Fiume, Guido Gatti, William S. Gwynn Williams, Lebrecht Klohs, p. Graziano Mengozzi, p. Stefano Pallini, Giuseppe Piombini, Armando Renzi, Paolo Toschi in Miroslav Venhoda.

Prijavili so se naslednji zbori iz Italije: Cappella Musicale S. Michele Arcangelo, Vallecorsa (Frosinone), Cappella Musicale della Cattedrale, Atina (Frosinone); Corale Laurenziana, Chiavenna (Sondrio); Gruppo Polifonico Francesco Coradini, Arezzo; Coro delle 9, Pescara; Corale Goriziana C. A. Seghizzi, Gorica; Piccolo Coro Spezzino, La Spezia; Polifonica Friulana J. Tomadini, S. Vito al Tagliamento

DRAGA 1968

Prav za začetek letošnjih počitnic je izšel v Trstu v založbi revije »Mladika« zbornik predavanj pod naslovom »Draga 1968«. Gre za predavanja, ki jih je imelo lani dvanajst avtorjev na študijskih dnevih v Dragi pri Bazovici. Vanje so zajeli niz problemov, ki zadevajo sedanost in bodočnost slovenskega naroda, upoštevajoč pri tem posebej težki položaj naše manjšine v Italiji in Avstriji.

Prvi referat je podal dr. Janko Pleterški iz Ljubljane pod naslovom »Združena Evropa in Slovenci«. Njegova izvajanja so izvenela abstraktno; čutilo se je, da si sam še ni izoblikoval pojma Združene Evrope. Na stvaren način ga je dopolnil dr. Ludvik Vrtačič iz Švice s koreferatom »ABC slovenske problematike v obdobju združevanja Evrope«. S svojimi izvajanja je vzbudil krepko debato.

Spet abstrakten in poln votlih rečenic je bil Feliks J. Bister s Koroškega v predavanju »Slovenec med Vzhodom in Zahodom«. Zadovoljil je dr. Lojze Tul s Tržaškega. V referatu »Združena Evropa in narodna manjšina« je trezno ugotovil, da imajo danes pri procesu Združene Evrope bolj besedo posamezne države kot njih narodi, zaradi česar si ne smemo delati prevelikih iluzij, da bi Združena Evropa pospeševala razvoj narodnih manjšin.

Veliko pozornost je vzbudil lani v Dragi mariborski pomožni škof dr. Vekoslav Grmič s predavanjem »Dialog Cerkve s svetom« in »Vzroki modernega ateizma«. Bil je globok, izviran in privlačen v svojih mislih. Pokazal se je izredno odprtega; seveda je vse to neučinkovito, dokler druga stran dialog še vedno tako pojmuje, da se podredi njenemu stališču.

Ostala predavanja so zajela problematiko izseljevanja Slovencev. Tako je dr. Vladimir Klemenčič govoril o temi »Izseljevanje — problem Slovenije in Slovencev«, dr. Valentin Inzko o Koroški in izseljenjskih problemih, Franc Mijač iz Trsta o izseljevanju iz Kanalske doline, dr. Rado Bednarik iz Gorice o izseljevanju Slovencev s Primorske in iz Beneške Slovenije, Bogo Samsa o izseljevanju s Tržaškega ozemlja, Izidor Predan pa je prikazal vso tragiko Beneških Slovencev.

Lanske študijske dneve je zaključilo predavanje prof. Alojza Rebule iz Trsta pod naslovom »Slovenci med domom in svetom«, posvečeno spominu prof. Jakoba Šolarja. Kot smo pri Rebuli že vajeni, je bilo njegovo predavanje polno ognjevitosti, pa istočasno prežeto z reformatorstvom, ki se sicer lepo sliši, a ni realno, ker premalo upošteva vsakdanje danosti človeka in naroda. Tudi se je vse preveč zadržal samo pri kulturni stvarnosti našega občestva.

Ta kratki pregled predavanj nima drugega namena kot nakazati bogastvo misli in vzpodbud, ki so naznanene v zborniku »Draga 1968« ter povabiti vse, ki se zanimajo za slovensko problematiko, da si ga čimprej nabavijo, saj je naklada zelo omejena (500 izvodov). Knjiga je na vo-

ljo v vseh slovenskih knjigarnah, naravnost se pa naroča pri Društvu slovenskih izobražencev, ul. Donizetti 3/I Trst. Stanje 950 lir, po pošti 200 lir več.

—ej

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Josip Kravos — šestdesetletnik

Pred kratkim je v Trstu pri Sv. Ivanu praznoval 60. rojstni dan slovenski javnosti dobro znani narodno prosvetni delavec Josip Kravos. Mislimo, da ga naši širši javnosti ni potrebno predstavljati, saj je stalen obiskovalec slovenskih prirediteljev.

Rodil se je v Dobravljah na Vipavskem in se že v mladih letih začel udeleževati na kulturnem področju. Življenjska pot ga je zanesla v Trst, kjer je izvrševal svoj krojaški poklic najprej pri podjetju Beltrame, nato pa je odprl samostojno krojašnico, kjer je slovenski človek vedno našel odprta vrata in srce ter pomoč v različnih stiskah. Tako se je seznanil s celo vrsto drugih kulturnih delavcev, ki jim je pomagal zlasti v času fašizma. Zaradi tega je bil tudi konfiniran v notranost Italije, a kljub temu ni klonil in je po končani vojni nadaljeval svoje poklicno in prosvetarsko delo kot pevec ter pisatelj hudomušnih črtic, v katerih opisuje dogodke in izkušnje iz svojega pestrega življenja. Se vedno sodeluje v naših listih in revijah. Gospodu Kravosu čestitamo in mu želimo, da bi še dolgo tako vneto deloval med nami in bil vzgled narodne trdnosti mlajšim rodovom.

UTRIP CERKVE

Krivično obsojene redovnice

Pokrajinsko sodišče v Brnu je rehabilitiralo šest redovnic sv. Frančiška. Izjavilo je, da so bile obtožbe proti tem redovnicam izmišljene. Leta 1959 so bile pod pretezo, da so se zbirale na tajne sestanke, obsojene na zapor od 18 do 48 mesecev. Tajni sestanki, ki so jim jih očitali, niso bili nič drugega kot običajna zbiranja redovnic v krogu njihove redovne družine.

Počitniški dom v Dragi

Bližajo se zadnji dnevi brezskrbnih počitnic, ki jih preživljajo slovenski dečki v prelepi Dragi. Zato se oglašamo v »Katoliškem glasu« in pošiljamo sliko, ki naj bo dokaz, da je mala kraška vas res pomlajena in oživljena po 70 glasnih dečkih, od malega Deana s Proseka, ki ima komaj štiri leta do veterana naše kolonije Marijana Kravosa.

Ob nedeljah se otrokom pridružijo starši in sorodniki, ki pridejo na tedenski obisk kolonistov. Ko pride ob nedeljah v vas Drago, imaš vtis, da si kje na kakem letoviškem kraju na Gorenjskem ali v Dolomitih. Poleg tega pa je še novo gostišče »pri Marijus«, ki je postalo močna vaba zlasti za Tržačane.

Otroci so zdravi kot neverice v gozdu in ribe v morju, saj preživijo največ časa v draških gozdičih ali, če je vreme lepo, tudi pri morju. Veselo prepevajo in komaj čakajo, da bodo v nedeljo 24. avgusta ob 17. uri nastopili na naravnem odru med zelenjem ali v primeru dežja v pokritem prostoru za počitniškim domom.

Pripravljajo se tudi za radijsko oddajo, da ponesejo svoje mlade glasove po vsem

Rešitev števila italijanskih škofij še ne bo kmalu

Lansko leto se je precej govorilo o preosnovi italijanskih škofij, ki jih je preveč in so nesorazmerno razdeljene. Posebna komisija je pripravila potreben material in ga predložila Svetemu sedežu. Zdelo se je, da bo ta zadeva v kratkem rešena. A kaže, da ne. Preureditev škofij je povezan s preosnovno konkordata med Svetim sedežem in Italijo. Kaže torej, da rešitve ne bo še tako hitro.

Pomoč Alžiriji

Alžirska dobrotelna organizacija Caritas je zaprosila za pomoč v Belgiji. Na to prošnjo se je odzvalo 25 zdravnikov, 15 bolniških strežnikov in 15 socialnih asistentov. Odrekli so se počitnicam in so odšli v Alžirijo, da bodo v tem času pomagali potrebnim v Alžiriji.

Novi italijanski obrednik za sv. zakon

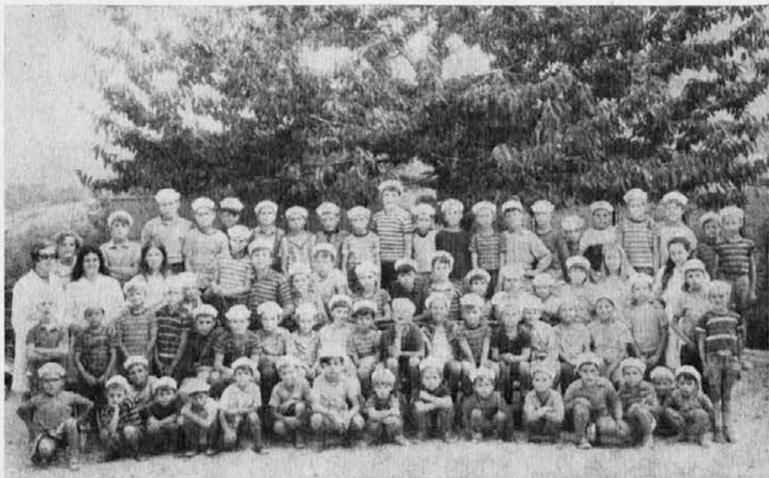
Italijanska škofovska konferenca je izdala v italijanski nov obrednik za zakrament svetega zakona. Kakor je že znano, predvideva novi obrednik več sprememb. Po tem novem obredniku ne bosta zakonca rekla samo »da«, ampak bosta v daljšem stavku jasno izrazila, da stopata v zakon svobodno, prostovoljno in da se zavedata vseh dolžnosti, ki jih sprejemata. Izjavila bosta tudi svojo zvestobo in svojo ljubezen za celo življenje.

Nova jezuitska provinca v Sloveniji

Dne 31. julija je vrhovni predstojnik Družbe Jezusove ali jezuitov povzdignil slovenski distrikt Družbe Jezusove na stopnjo viceprovinc. Za prvega voditelja ali provinciala je bil imenovan pater Pavel Berden, dosedanji jezuitski predstojnik v Mariboru. Tega dogodka se vsi veselimo. Slovenskim jezuitom čestitamo in jim želimo obilnega božjega blagoslova pri njihovem delu.

Značilen protest

153 člinskih duhovnikov je protestiralo, ker si je apostolski nuncij Martini po njihovem mnenju izbral preveč lepo vilo za svojo rezidenco. V odprtem pismu so rekli, da je nakup take vile žalitev za mnoge čliske vernike. Škofje naj živijo preprosto in njihovo bivališče naj bo tako, da si bo upal vanj stopiti vsakdo. Dopisniki še pravijo, da je apostolski nuncij predstavnik Sv. sedeža v deželi, a je tudi predstavnik Cerkve, ki oznanja evangelij ubogim.

Skupina 70 dečkov, ki letujejo v otroški počitniški koloniji v Dragi

Obisk na taboru Slovenskih goriških skavtov

Prizor iz taborjenja slov. goriških skavtov pod Mangrtom, ki se je zaključilo 29. julija

(Nadaljevanje in konec)

Duhovni vodja Slovenskih goriških skavtov dr. Kazimir Humar mi je dejal, da je bil letos v Logu pod Mangrtom »tabor dela«. Čudil se je, kako da ti fantje zdržijo, saj so garali od jutra do večera, vedno zaposleni s kakim tabornim opravilom, z igrami, ali pa v gozdu. Kdaj prej so hoteli samo na izlete, letos pa jih je bolj malo vleklo ven: skoro neradi so si ogledali dolino do prvih snežič pod Jalovcem in dolini Možnico ter Bavščico; seveda pa so se povzpeli na Mangrt in to prav iz doline do vrha peš, ne pa samo od Mangrtske kočice gor kot večinoma ljudje delajo.

Ko govorim o udeležencih taborjenja, moram povedati, da je bilo letos precej fantov, ki se do sedaj še niso srečali s skavtizmom, pa so prišli na povabilo poskusit, kako ta stvar poteka. Večinoma so to bili fantje, ki so končali nižjo srednjo šolo letos ali pa jo bodo prihodnje leto: vsi so navdušeni nad tem življenjem, kajti to je čisto drugačno doživetje kot pa enolično kopanje v Vipavi, Soči ali ob morju skozi celo poletje.

Da so bili v taboru novinci, pričajo precej skrbne sekcije; vendar pa so se navadili in sedaj že vsi ročno vihtijo vsako orodje, katerega morda doma niso niti poznali ali pa so ga napačno rabili. Novinci pa se niso naučili samo ročnega dela; večkrat so imeli sestanke s četovodjo tako da so lahko v pogovoru поблиže spoznali skavtsko organizacijo.

O delavnosti vseh udeležencev nisem več dvomil, ko sem videl razna dela: ob potoku so pripravili »Gamsi« prijazno gredico in vsadili vse gorske in travniške rastline, na katere so naleteli.

Vod »Panterjev« se je pozanimal za zgodovino in zanimivosti kraja: fantje so šli do vseh izobraženih vaščanov, do starejših oseb, do župnika in si nabrali vse polno podatkov.

Sport je letos odkril posebno vrsto prakov: skavte-opice, ki so v plezanju izboljšali vse rekorde. Originalno tekmovalje je bila dirka s polži; na prošnje in ukaze navijačev in zaradi mika sladkarij je prvak zlezel iz hiške in prehodil dva cm dolgo pot v določenem času.

Ena skupina je iskala gamsovo sled, da bi naredila posnetek v mavcu: prehodili so ves gozd, celo visoko v skale do snežič so šli, a zaman; zaradi suše se je zemlja strdila in lahka noga poskočne živali ni pustila sledov.

Vsaki večer je bila tudi straža: simbolična, ali kakor hočete, toda ponoči vedno en vod pazi, da gre v taboru vse v redu.

Celotno skavtsko življenje dneva se strne in zaključijo zvečer ob tabornem ognju. Letos so bili ognji mogočni, lepi, in tudi program precej pester. Skavti so vsaki večer pripravili nove prizorčke, učili so se pesmi, klice. Zlasti je treba poudariti vlogo petja: mnogi so prišli na tabor in niso znali skoraj nobene slovenske pesmi; žalostno je bilo odkritje, da ni petja ne na osnovni, še manj pa na nižji srednji šoli. Celu v družinah se ne poje več. Zato pa je hvalevredno pri skavtih, da se fantje vsaki večer pri pevskih vajah naučijo nekaj novih slovenskih pesmi. Nekoč so tako matere učile otroke v zibelki; očitno danes starši ne pojejo več z otroki; rajši jih pustijo poslušati tuje popevke ali pa gledati televizijo.

Po nedeljskem tabornem ognju sem se še malo ustavil v pogovoru s skavti; pa so mi dejali, da je letos sicer lepo, a tudi precej naporno. Ze od prejšnjega ponedeljka so vsaki večer gostili razne obiskovalce in za vsakogar so morali pripraviti vedno pester spored; zato so jih letos taborni ognji zaposlili kot še nikoli.

Naj vam nekatere nastope naštejemo: dvakrat so gostili jezuitske bogoslovce s Štajerskega, enkrat Ognjiščarje, ki so taborili nekaj dni na drugi strani potoka; če pa ni bilo drugih, je vsaki večer prihajalo od 20 do 30 fantov in deklet iz Loga gledat zastoj ta »spektakel«. En večer so šli skavti na povabilo jezuitov k tabornemu ognju v vas: takrat se je zbralo mlado in staro iz Loga in še dosti turistov si je prišlo ogledat, kaj zna ta uniformirana mladina.

Ob povratku, ko mi je v ušesih enolično brnel glas motorja, sem premišljeval, kako je to življenje res zanimivo in pisano. Ze takle opis to dokazuje. Kakšno je pa šele resnično doživetje taborjenja! Vsako leto fantje odhajajo s tabora z novimi izkušnjami, vsako leto se skavti učijo od vodnikov, vodniki pa od skavtov; v prijateljskih odnosih, v navezovanju stikov z drugimi (česar je bilo letos obilo), v delu se vedno znova obnavlja navdušenje za zdravo življenje v naravi. Takrat malo pozabimo na dom, se deloma osamosvojimo in spoznamo življenje kot ga doma ne živimo, pa je prav, da se z njim seznanimo.

P. S.

na starih klasičnih govornikih in zahteval tudi, da dosežemo spretnost v homiletični rabi evangelija. Vsakdo je moral napraviti vsaj eno homilijo in jo pridigati.

Ko pride vrsta name, izberem za podlago sv. Luka (17., 7-12) o služabniku, ki naj pripravi gospodarju po celodnevem delu večerjo, ne da bi imel za to pravico, terjati posebno plačilo. Napeto so poslušali vsi moji pridigo, nekateri z nekoliko škodoželjnim nasmeškom.

Nato pride kritika. Vsi molče. »No, gospodje, le oglašite se. Kako se vam zdi ta homilija?«

Pa se oglasi Milče Remec, pozneje jezuit p. Bogomil: »Meni se zdi, da diši po gnoju. Kar malo preveč kmetavzarska je.« Hrupno so se zasmejali prisotni. Pa se oglasi dr. Opeka: »Gospodje: ne boste vsi pridigali gospodi. Večina vas bo imela opravka s kmeti. Jaz vam postavim to homilijo za vzor.«

Bil sem mu hvaležen za to besedo, razumel sem pa tudi, da niti moje govorenje niti moj način ni za nevaležno mestno publiko. Bil sem tako gotov, da

Stari in mladi

V zadnji številki mesečnega lista »Demokracija« sem bral že skoraj simbolične hvalnice možem, ki so zdaj med umrlimi in ki so v povojnem razdobju marsikaj napravili za slovensko manjšino. Strinjam se, da so to bili možje vredni našega občudovanja in dobrega spomina, čeprav so tudi oni zagrešili napake, saj so bili pač ljudje kot mi. Toda to pustimo. Kar me je v članku-uvodniku prizadelo, je metanje slabe luči na vse sedaj živeče Slovence, ki se v takem ali takem merilu posvečajo političnemu delu. Članek pravi, da po pokojniku dr. Agnelettu, dr. Vesetu, dr. Rudolju, dr. Besednjaku in po umiku dr. Dekleve ni več načelnih, pogumnih, strpnih, doslednih političnih mož. Ko človek prebere omenjeni članek, ima vtis, da so na politični pozornici — v raznih svetih in županstvih — ostale same reve in nesposobneži. Kaj je članekarja nagnilo, da je tako hudo razžalil vso našo politično garnituro, ki dela, se trudi, žrtvuje svoje sile in zdravje za naš narod? V zagonu mladine, ki se z vsem idealizmom posveča politiki, kulturi, sportu, ne vidi niti trohice dobrega, ampak stavi v nič z zaničljivostjo, strogo samozavestnostjo človeka, ki misli o sebi, da ga je sam genij. Kaj ni narodni greh s tako zafkavtostjo udariti indirektno po slovenski mladini, ki so nam jo dale šole in pa delo tudi tistih političnih in kulturnih mož, ki jih članekar sam omenja?

In pa končno: kaj res nimamo več spoštovanja vrednih mož? Kaj pa neutrudni politični delavci na Tržaškem in Goriškem, ki kljub svojim letom še delajo in se niso nikdar umaknili s političnega odra in zaslužijo za to vso našo zahvalo? Ne bomo jih naštevali, ko vsak človek vidi, da nam volitve prinesejo vedno več glasov in ni več nevarnosti, tako kot svojčas, da ne bi zbrali niti tiste peščice glasov, ki so potrebni za tržaškega občinskega svetovaleca. Zdej upamo že na dva! Če bi bilo povsod vse tako črno, bi na volitvah pač zbrali le še nekaj sto glasov: v veliko veselje marsikom! To pomeni, da se čutimo vsi še Slovence, da nečemo še vreči puške v stran — kot se je to svojčas napravilo — ampak da hočemo živeti, delati in kot narodna skupnost napredovati. Danes je v političnem taboru angažirane mnogo mladine. Hvala Bogu, da je tako! Kdor tega ne želi, pomeni, da želi zastoj in končno smrt naši slovenski narodni skupnosti. Nas pa preveč razganja in boli slovenstvo, da bi to hoteli. Preveč nas boli vsaki glas, ki gre v italijanske stranke, preveč nas boli, če kdo obrne slovenstvu hrbet, pošlje svoje otroke v italijansko šolo, ne govori po slovensko doma in na cesti. In ker nas to boli, zato ne bomo vrgli puške stran, ampak bomo zastavili vse sile v rast in življenje naše skupnosti. Zato nam je tudi rast mladine pri srcu, tudi če včasih iz neizkušenosti kaj zagreši: to je človeško in potrebno. Vsi pač ne morejo biti »geniji!«

Tudi ni prav, da se pred »drugorodci« smeši in zaničuje ves naš politični še delujoči kader ter naša mladina: ta rabi našo oporo, ne pa brce! In našo oporo si zasluži že s tem, da je znala izpopolniti ogromne vrzeli, ki so marsikje nastale, deloma zaradi smrti nekaterih politikov, deloma pa tudi iz komodnosti in lenobe še živečih! Članekar namigne tudi, da ni mladina izkušena zato, ker ni prekaljena od fašizma! Pa kaj je njena krivda, če

se je rodila po razsulu fašizma? Mladina je hvaležna in se klanja spominu junaških prednikov, ki so umrli pod svinčenkami, za posledicami trpljenja, konfinacij, ki so okusili ječo, itd. Nadaljevati mora njih delo za svoj narod in pa paziti, da se diktatura spet ne polasti družbe, v kateri živimo. Drugega pa res ne more storiti!

In še nekaj o načelnosti. Naš današnji politični kader je politično načelen in dosleden: ubral je pravilno pot strpnosti med nami in do italijanskih sodržavljanov in pa oáprstosti do matične domovine. Obenem pa s svojim dejanjem in besedami odklanja vsakršno obliko diktature in političnega zatiranja.

Ampak saj ne gre za neko brezimno »načelnost«, temveč za pravo, pristno načelnost v slovenskem, krščanskem, demokratičnem duhu!

Ne bi hotel biti zloben, toda vriva se mi vprašanje, ali ni morda pisec članka imel pri tem dvojnega namena:

1. Sebe ali koga iz svojih vrst prikazati v odličnem trenutku kot nekega Mesijo, ki ga ljudstvo potrebuje in pričakuje.

2. Da bi destruktivno vplival na naš politični razvoj in naše zamejsko življenje, češ tam so sami nesposobneži. To bi imelo za logično posledico, da bi se volivci zatekli v drug tabor, ki komaj čaka razsula naših demokratičnih političnih organizacij. Toda preveč poznam našega človeka, da bi se kaj takega utegnulo zgoditi!

Tržaški slovenski volivci

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 24. do 30. avgusta 1969

Nedelja: 9.30 Po domače v ansamblom Miška Hočvarja. 10.50 Disneyev vet. 18.20 Sejem v Parizu, ameriški film. 20.30 Tekmovanje pri plavanju za evropski pokal, prenos iz Dubrovnika.

Ponedeljek: 18.20 Skrivnost Williama Storitza, nadaljevanje filma. 19.20 Srečanje z Antonom Dermoto. 20.35 Rainer Erler: Poslednja bitka, nemška TV drama. 21.50 D. Cimarosa: Koncert za flauto in orkester.

Torek: 18.00 Grand variete, oddaja za otroke (JRT). 18.20 Jazz festival v Ljubljani. 18.35 Risanka. 18.45 Po Sloveniji. 19.05 Obrežje, oddaja za italijansko narodnostno skupino. 19.35 In memoriam, Tone Seliskar. 20.35 Krik strahu, ameriški film. 21.55 B. Ipavec: Serenada.

Sreda: 18.30 Poljudno-znanstveni film. 19.00 Pisani trak. 19.15 Molotopolčanske impresije, slovaška glasbeno-baletna reportaža. 20.40 Spodsekani, slovaška TV drama. 21.55 Plesne miniature, slovaški folklorni film. 22.30 Kapucin Pana Hopkinsa, slovaška zabavno-glasbena oddaja.

Četrtek: 17.45 Ukradeno spanje. 18.00 Zapojte z nami: Robert Schuman. 18.15 Bivališče v prirodi, film »Zastava filma«. 18.30 Nasveti za povijanje dojenčka. 21.35 Obiščite z nami Novi Sad. 22.15 Smart, serijski film.

Petek: 18.30 Lassie, serijski film. 19.00 Po Sloveniji. 19.20 Svet na zaslonu. 20.35 Vitez Pardaillan, francoski film.

Sobota: 17.45 Novi ansambli - nove melodije. 18.45 Disneyev svet. 19.15 Srečanje s Senegalom, II. del 21.35 Rezervirano za smeh. 21.50 Inšpektor Maigret, serijski film.

bo moje delo na deželi in med kmeti. Kdo bi pa mogel tedaj slutiti, da bo prav mene zaneslo v najbolj mestno delo v visoke stike z najvišjo gospodo, da o velemestu kot je Buenos Aires sploh molčim!

NEZAELENE POČITNICE

Vsako šolsko leto proti koncu sem začutil bolečine v želodcu. Za Stanka Skvarča, ki je sedaj hišni duhovnik pri maristih v Argentini, je bila stvar čisto jasna: »Janez — mi je ob takih prilikah dejal — ti si nevrastenik!«

Naj sem bil ali ne, dejstvo je, da me je prav na dan ravnateljevega godu, t. j. 1. februarja 1928, krepko zagrabilo. Imel sem sv. mašo v vojni bolnišnici. Med predglasjem mi je nenadoma postalo slabo. Prekiniti sem moral sv. daritev in se zateči v zakristijo. Čez čas sem se vrnil pred oltar in sv. mašo dokončal, toda v semenišče sem se še komaj privlekel. Nisem se dotaknil jedi, čeprav je bilo kosilo tisti dan kraljevsko. Zdravnik je nato ugotovil krvavenje v želodcu in mi predpisal strogo dieto ter počitek.

Ostal sem še nekaj dni v zavodu. Toda z menoj je šlo vedno bolj navzdol. Vse me je bolelo in okrog sem lazil kot senca. Tedaj sem se odločil: Domov grem! Vodja Nadrah se ni upiral. Tako sem preživel doma ves marec in se vrnil v Ljubljano šele po veliki noči. Vsak dan sem maševal na Petkovcu in imel vedno polno cerkev. Ljudje so pač imeli čas, pa tudi veseli so bili, da imajo sredi hude zime gospoda med seboj.

No, ta gospod z Rupe se je v domačem zraku in ob materini skrbi hitro popravil. Bledica je izginila z obraza in ruparski Janez je bil spet kot roža. Vedel sem, da bom sedaj vzdržal in tako se je tudi zgodilo. Opraviti je bilo treba še zadnje izpite, nato pa nas je vse iz zadnjega letnika zajel skrivnosten nemir: kam bomo nastavljeni. Semeniški vodja se je le tiho muzal. Meni je v toliko zaupal, da me čaka lepa fara z desetimi podružnicami. Pa mi s tem ni bilo dosti pomagano: ljubljanska škofija je imela vsaj deset takih župnij. Treba je bilo čakati do srede avgusta. Takrat so vsako leto objavljali kaplanske nastavitve.

S TRŽAŠKEGA

Poimenovanje ulic v vaseh tržaške občine

V torek, 12. t. m. je bil v osnovni šoli v Gropadi prvi sestanek med posebno občinsko komisijo za toponomastiko z občinskim odbornikom Ceschio na čelu in vaščani, na katerem so razpravljali o poimenovanju ulic v vasi. Gropajci so odborniku izročili več predlogov, med katerimi je več imen znanih slovenskih mož in več ledinskih imen. — Podoben sestanek je bil naslednjega dne v Trebčah, medtem ko bodo taki sestanki v drugih vaseh tržaške občine v najkrajšem času.

Na Tržaškem je v veljavi novi poročni obred

V zadnji številki prinaša tržaški škofijski list uradno sporočilo, da se bodo na Tržaškem poroke začele sklepati po novem poročnem obredu s praznikom Marijinega vnebovzeta 15. avgusta. Upamo, da bomo v kratkem dobili tudi slovenski prevod novega poročnega obreda s kakimi posebnostmi, ki jih imajo pravico odrediti škofijske konference.

XI. kmečki tabor

V prostorih Prosvetnega doma na Opčinah je bil v dneh od 15. do 17. t. m. XI. kmečki tabor z razstavo strojev in kmetijskega orodja. Tabora se je udeležilo veliko število ljudi. Med drugimi se ga je udeležil tudi deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka, ki se je s toplimi besedami obrnil na našega kmeta in mu priznal veliko delavnost. Skozi vse tri dni je bil na taboru bogat kulturni spored, za družabnost pa so poskrbeli razni ansambli in godbe. Poskrbljeno je bilo tudi za prigrizek in pijačo.

Nakazilo za tržaški vodovod

V dneh, ko je Trstu primanjkovala voda, je iz Rima prišla razveseljiva novica, da je osrednja komisija za krajevne ustanove pri notranjem ministrstvu odobrila tržaški občini najetje posojila 2 milijardi 800 milijonov lir za gradnjo novega podmorskega vodovoda od Stivana do Trsta. To posojilo bo namreč služilo za postavitev vodovodne cevi pod morjem. Vladni komisariat pa je že pred časom s svoje strani nakazal tudi v ta namen milijardo lir.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

X. zasedanje o evropskih prevozih

V ponedeljek se je na tržaški univerzi pričelo deseto mednarodno strokovno zasedanje o organizaciji prevozov v Evropski gospodarski skupnosti. Zasedanja, ki bo trajalo do 5. septembra, se udeležujejo priznani strokovnjaki iz šestih držav omenjene skupnosti ter strokovnjaki nekaterih drugih držav. Med temi je tudi prof. Boris Priklir iz reške univerze.

Kramarji na Ponterošu so popustili

Tržaški kramarji s Ponteroša, o katerih smo zadnjič poročali, da se nočejo pokoriti ukazu tržaške občine, da bi se vrnil k Silosu ob železniški postaji, so pod močnim pritiskom vsakodnevnih glob in kazenskih prijav končno popustili in se vrnili k stojnicam pri Silosu. S tem se je zaenkrat rešil hudi spor med njimi in občinskimi oblastmi, ki je nekaj dni prerasel v pravi spopad.

ZBOROVANJE V NAZARJIH

Počitnice so čas zborovanj. Lani sem bil na gori Oljki in Savinjski dolini. Tam smo se zaradi nemškega teologa Wittiga krepko spoprijeli. Letos smo že vedeli, da je odpadel od Cerkev in se oženil. Spet je obetalo biti zanimivo, ko se bomo sestali, to pot v Nazarjih. Stanko Skvarča, Ivan Caserman in Boris Koman — vsi trije so po zadnji vojni za menoj prišli v Argentino — so bili z mano določeni za asistenco v ljubljanski stolnici na Cirilovo nedeljo. Med tednom v semenišču nismo imeli kaj početi, pa smo se odločili, da gremo v Nazarje.

Ubrali smo jo najprej z vlakom v Kamnik, nato pa skozi Motnik na Vransko, od tam pa čez planino v Nazarje, ki ležijo na drugi strani. Spotoma smo se pridno ustavljali v župniščih. Čeprav veljajo bogoslovci za »kobilce«, ki radi pospravijo, kar se pred njimi postavi, pa so nas bili gospodje župniki povsod veseli, saj smo s seboj prinesli koš dobre volje in sveže novice.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

40 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA

(SPOMINI)

Moje dogodivščine so bile zabava za vse semenišče. Marsikatero sem že davno pozabil, drugi pa še vedno vedo zanje in mi o njih govorijo.

Tisto leto smo dobili neki dan sporočilo: Danes dobimo obisk. Tu je apostolski vizitator Bolgarije, Angelo Roncalli. Imel bo za bogoslovce predavanje.

Majhen čokot možiček je prišel z vodjo Nadrahom in z ljubeznivim pozdravom začel svojo konferenco po latinsko. Ne vem več, kaj je bila vsebina, le to mi je ostalo, da je bila ista snov, o kateri nam je prelat dr. Grivec vedno predaval. Kdo bi pač slutil, da smo imeli pred seboj bodočega papeža Janeza XXIII.?

Prav v isti sobi smo imeli tudi nekatera druga predavanja. Kanonik dr. Opeka nas je učil govorništvu. Navduševal se je

Doberdob

Praznik Marije Snežnice je potekel lepo in prijazno, zlasti ker ga je poživil v jutranjih urah novomašnik Slavko Hrast (iz Sedla pri Kobaridu), ki je v kratkih besedah lepo priporočil otroško zaupanje in predanost Bogu, na katerega se moramo nasloniti kakor smučar pri skoku na nevidno zračno blazino. Razume se, da je bilo za to priliko okrašeno v cerkvi in po cestah in da ni manjkalo sprejema, rož, pesmi in prijaznega pomenka z vasčani ob kozarcu domačega vina, pa seveda tudi ofer in novomašni blagoslov. Po maši je g. Hrast blagoslovil novo elektrifikacijo zvonov. Pri tradicionalni večerni procesiji so letos Marijo spremljali fantje, skavti, volčiči in skavtinja ter narodne noše; potem sedem duhovnikov, pevski zbor in procesija z baklami in svečami. G. Kretič je ob zaključku pred cerkvijo poživil češčenje in ljubezen do Marije z njemu svojimi lepimi in modrimi besedami. Skoda, da niso mogli priti »klicarji« iz Ljubljane, pa upamo, da se bodo oddolžili Mariji ob kakšni drugi priliki; nekateri želijo, da bi bilo vse bolj zgodaj.

Ceste v naši vasi so zopet v delu. Gre za dokončno asfaltiranje preostalih stranskih cest. Zelimo samo, da bi nas gladke ceste spominjale tudi na gladko razmerje med ljudmi in zlasti do Boga. A kakor mora imeti asfaltirana cesta trdno kamnito podlago, da zdrži težke tovore, tako mora biti za gladko razmerje med ljudmi trdna podlaga moralnih in verskih vrednot, ki nam nudijo pravilno življenjsko pot!

Marija Bistrica je bila glavna točka letošnjega romanja-izleta 16. in 17. avgusta. Leži 55 km severno od Zagreba, blizu znamenitega arheološkega mesta Krapine. Že od turških časov častijo v Bistrici »črno« Marijo v hrvaški narodni noši. Bila je že dvakrat zazidana: enkrat zaradi nevarnosti, drugič zaradi pomanjkanja pobožnosti. A čudeži so jo naredili slavno in največjo božjo pot na Hrvaškem. Hrvaški sabor jo je celo leta 1715 proglasil za Kraljico Hrvaške. Danes se vsako leto zgrinjajo ogromne množice (do 350.000), zlasti v mesecih »proštenja« (poletji), tako da je treba nujno prej najaviti romanje, sicer bi spali kot pred petnajstimi leti na Višarjah na slami in jedli samo svinjino. Po naši jutranji pobožnosti ob sedmih smo kar stremeli v številne vrste ljudi pred cerkvijo, ki so čakali za spoved; slikovite narodne noše, petje, izredna pobožnost, založene stojnice, procesije prihajajočih... Bajne nas je bilo v nedeljo okrog 30.000. Upravičeno pravijo o Bistrici »mali Lurde! Poleg romanja smo seveda kot izletniki videli veliko zanimivosti: Vrhniko s Cankarjevo hišo, ljubljanski grad, zagrebško stolnico z grobom kardinala Štepinaca, znameniti

živalski vrt Maksimir, Karlovac, Reko in Opatijo. Res: zanimivo in poučljivo, pa tudi koristno in razveseljivo je bilo zadnje potovanje.

Štmaver je dobil asfaltirano cesto

Dan pred velikim šmarnom so delavci podjetja Mattiroli končali z asfaltiranjem občinske ceste, ki vodi iz Pevme v Štmaver in je dolga tri kilometre. Asfalt pride do financarske vojašnice malo pod cerkvijo. V načrtu je še pet sto metrov ceste po spodnjem pobočju Sabotina, a zaenkrat še manjkajo finančna sredstva.

Z novo cesto se je Štmaver zelo približal Gorici. Krajevni turizem bo z njo gotovo prejel novega zagona, saj je lega te simpatične vasi na vznožju Sabotina res privlačna in mikavna za številne izletnike, ki se skozi vse leto radi odpravijo k cerkvi, od koder je prekrasen razgled na strugo Soče, Gorico in Slovenijo onstran meje.

Seja društva F.B. Sedej

Pred dnevi se je sestel odbor prosvetnega društva F.B. Sedej, ki je ugotovil, da so bili člani aktivni tudi med počitnicami, saj je glasbeni ansambel »Jana« večkrat nastopil.

V glavnem pa so se pogovorili o novi sezoni. Sedaj ko imamo dramski odsek, športno društvo, glasbeni ansambel, zbor in skavte, lahko vsak mlad človek dobi v društvu prostor za delovanje v panogi, ki mu najbolj prija in ga veseli. Zato pričakujemo, da bo mladina še v večji meri kot do sedaj prišla za delo in da bo naš župnijski dom res postal dom vse naše mladine.

Sezona se bo letos pričela z gostovanjem nekega ansambla iz Hrvaške. O točnem programu bomo pravočasno poročali.

Prvi veroučitelji otrok naj bodo starši

Skof iz Brescije je v posebnem pastirskem pismu poudaril, da bi morali družini vrniti naloge, ki so v prvi vrsti njene, namreč versko vzgojo otrok. Sedaj je v navadi, da pripravljajo otroke na prvo sv. spoved in sv. obhajilo izključno duhovnik ali redovna sestra ali kaka druga sobna oseba. In vendar bi bila to v prvi vrsti naloga staršev. Oče in mati sta učitelja že po naravi in bi mogla otroke na prejem zakramentov mnogo bolje pripraviti kot kdorkoli drugi. Oče in mati poznata svojega otroka, poznata njegov način izražanja, njegove sposobnosti dojevanja. Pripravo bi povezovala s praktičnim življenjem. Starši bi morali imeti seveda na razpolago primerno knjigo, ki bi jim bila v oporo. Duhovniki naj bi pa večkrat zbrali starše, da bi jih uvedli v to lepo nalogo in spremljali njih delo.

Kmečko delavska zveza v Steverjanu

V preteklih dneh se je sestel glavni odbor Kmečko delavske zveze. Odborniki so pod predsedstvom Terčič Zdenka pregledali glavne probleme števerjanske občine, ki so v glavnem: asfaltiranje cest, razsvetljava in delavska hiša. Seji je prisostvoval tudi župan Klanjšček, ki je poročal o teh in drugih zadevah. Kar tiče cest, je bilo ugotovljeno, da bo cesta po Ščednem oddana v septembru na dražbo. To cesto bodo razširili in asfaltirali; papirji za cesto Bukovje-Grojna so sedaj na proračunskem odseku (Corte dei conti) in takoj ko ga bo ta odobril, bo lahko sledila dražba. Letos bo tudi verjetno asfaltirana cesta čez Dolgi breg na Jazbinah in razširjena ona k Aščevim. Glede ceste Bukovje-Jazbine-Krmin pa je zadeva taka: načrt je že pripravljen in sicer bo ta cesta razširjena; dela se pa ne bodo začela pred pomladjo. Zgleda torej, da bo še letos skoraj rešen ta najhujši števerjanski problem. Glede delavske hiše so ugotovili, da je načrt pripravljen in sicer bodo gradili eno šeststanovanjsko hišo. Potrebni prostor so tudi že kupili.

Problem javne razsvetljave pa se je po nepotrebnem in neodgovornem ravnanju Kontrolnega organa v Gorici (v katerem sedi tudi slovenski predstavnik) zategnil za par mesecev. Stvar je namreč taka: občinski svet je sklenil najeti potrebno vsoto pri mestni hranilnici v Gorici. Kontrolni odbor je sklep odbil, češ da naj občina vzame posojilo pri Hranilnici v Rimu (Cassa depositi e prestiti). Odbor je to sprejel in naredil prošnjo v Rim. Od tam so pa kmalu odgovorili, da denarja ne morejo dati. Tako morajo spet odobriti sklep za najetje posojila pri mestni hranilnici v Gorici.

Člani odbora so se pogovorili še o drugih perečih vprašanih in izrazili zadovoljstvo nad delovanjem občinskega odbora ter zanimanjem župana Klanjščka. Ugotovili pa so, da je s strani našega političnega vodstva premalo zanimanja za naše zadeve, kar se občutno kaže posebno na upravnem področju.

ZA KMETOVALCE

Misli o zadružni mlekarni

Po vsej Evropi — in ne samo pri nas — je vprašanje mleka postalo izredno košljivo. Cena, ki jo prejme kmet za mleko, je tako nizka, da resno ogroža nadaljnji obstoj živinoreje. Pri tem so najbolj prizadeti mali kmetje z nekaj glavami živine. In prav takih imamo na Tržaškem največ. Razumljivo je, da v takem položaju padajo pritožbe predvsem na račun prenizke cene mleka. Poleg tega so na sporedu še druge neveselosti kot n. pr. prenizka mera maščobe zaradi nepravilnega krmljenja in skisanje mleka v vročih poletnih mesecih.

Vse te težave so posledica določenih dejstev: nizka cena mleka ne dovoljuje uporabe močnih krmil, ki so nujno potrebna za visoko molzno živino; zavrevanje, posnemanje in skisanje mleka pa so posledica neorganiziranosti zbiralnic, ki sploh nimajo nobene opreme razen mlekarskih vrčev.

In vendar je kraško mleko odlično po svoji kakovosti in mešanici ga visoko cenijo. Zato ne bi smeli dovoliti, da te porazne razmere trajajo še dalje in silijo živinorejce na ukinitve reje molzne živine.

Večkrat je pogovor nanesel na ustanovitev zadružne mlekarne odn. sirarne. Ta naj bi zagotovila rejcem dostojno ceno mleka in tako rešila tržaško živinorejo. Prav gotovo je ta pot edina, ki naj bi pripeljala do uspeha. Vendar je treba dobro preračunati in določiti, kaj naj takšna mlekarina izdeluje, da bodo kmetje prišli do čim višje cene mleka. Predvsem naj bi bila mlekarina urejena tako, da zahteva čim manj kapitala za zaposlitev in obratovanje. Nadalje naj se ne pozabi na bližino mesta, ki nudi velike ugodnosti glede prevoza v primeri z dobavitelji iz drugih krajev. Možnosti predelovanja mleka so številne; iz njega lahko dobivamo razne vrste sira, maslo, sirotko, jogurt itd. ali pa ga oddajamo svežega za neposredno potrošnjo. Predelovanje mleka v sir, maslo itd. zahteva drago opremo in strokovno osebje. Po podatkih nekaterih velikih zadružnih mlekarn v Italiji, ki izdelujejo parmezan, maslo in druge mlečne izdelke, so člani-kmetje prešli za dobavljeno mleko okrog 61 do 62 lir za liter. Zato smatram, da je takšna mlekarina in sirarna primerna za kraje, kjer ni mogoče mleka drugače vnovčiti in nimajo druge izbire kot ga predelati v sir itd. Drugačne možnosti pa se nudijo v bližini mesta. V naših razmerah bi se morala najti pot za prodajo svežega mleka po čim krajši poti. To nalogo naj bi prevzela nova zadružna mlekarina.

Ing. Janko Košir

OBVESTILA

Ravnateljstvo Državnega znanstvenega liceja »Francè Prešeren« v Trstu sporoča: Po določbi prosvetnega ministrstva z dne 4. julija 1969 bo pri letošnjih pisemnih jesenskih popravnihih izpitih iz latinščine na znanstvenem liceju, višji gimnaziji in klasičnem liceju odpadel prevod iz slovenščine v latinščino in bo torej ostal le prevod iz latinščine v slovenščino.

Zahvala

Odbor Katoliškega prosvetnega društva »F.B. Sedej« iz Steverjana se iskreno zahvaljuje družini Gravnar Evgen iz Križišča, ki je toliko let nudila brezplačno našemu društvu dvoranico na Križišču. S tem je omogočila društvu delovanje, ker bi sicer vsa ta leta bili brez prostora. Naša topla zahvala še posebno »noni« Idi, ki nas je prenašala večkrat z velikim razumevanjem.

Odbor

DAROVI

Ob sedemdesetletnici redovne preobleke č. m. Terezije Hanželič darujejo Bavdaževi za Zavod sv. Družine 5.000 lir in za Alojzijevišče 5.000 lir.

Za Alojzijevišče: N. N. 3.000; Logar A. 2.500 lir.

Za Zavod sv. Družine: Družbenica iz Gorice 15.000; Z. M. 4.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: Rosana Vatta v zahvalo za srečno napravljeno maturo na slovenskem učiteljskem 10.000 lir. Celotna zbirka v juliju 99.260 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: cerkveni pevski zbor Slomšek 5.000; Marija Cufar 1.500; Milan Leban 10.000; Cipsi Demistura 2.000; namesto cvetja pok. Jožefi Mlačič daruje Ražem Marija, K.T. iz Trsta 30.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: družina gospe Marije Ban od Banov 3.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: N. N., Trst, mesečni prispevek 1.000; namesto cvetja na grob pok. Marija Simić daruje družina Guštin, vdova Simić 10.000 lir in izreka svoje občutno sožalje žalostni družini. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

NOVO!

NOVO!

Dr. Ciril Zebot:

SLOVENIJA VCERAJ DANES IN JUTRI DRUGA KNJIGA

V Celovcu je izšla nova knjiga, v kateri prof. Zebot razglablja o pomenu sprememb v Sloveniji po izidu svoje prve knjige SLOVENIJA VCERAJ, DANES IN JUTRI ter analizira slovenski razvoj z vidika njegovega približevanja dvojnemu cilju: državnih enakopravnosti slovenske republike in enakopravnosti svobodi v slovenski družbi. Knjiga obsega 12 poglavij, ki so obširno dokumentirana s pričevanji k glavnim ugotovitvam.

Zgodovinski okvir velikih slovenskih obletnic, v katerem avtor razpravlja o slovenski sedanosti in prihodnosti, daje drugi knjigi poseben značaj življenjske konkretosti.

Nova knjiga je naprodaj v knjigarnah na Koroškem (cena 50 šil) in Primorskem (cena 1250 lir). Pismena naročila za vse države sprejema MOHORJEVA KNJIGARNA, Viktringer Ring 26, Klagenfurt - Celovec, Austria.

Pohitite z naročilom, kajti prva knjiga l. 1967 (ki je bila v Jugoslaviji uradno prepovedana) je bila v nekaj mesecih razprodana!

ZAHVALA

Ganjeni ob izkazani pozornosti, ki je bil deležen naš dragi oče

Jožef Korsič

ko je ležal na mrtvaškem odru in bil položen k zadnjemu počitku, se zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami.

Posebna zahvala naj bo izrečena gg. duhovnikom Oskarju Simčiču, Antonu Rutarju in Marijanu Komjancu, dr. Martelancu, moškemu pevskemu zboru »Mirko Filej«, darovalcem cvetja in g. Slavku Stekarju za lepe besede slovesa pri odprtem grobu.

Jazbine, Pevma, Podgora, Trst, 17. avgusta 1969

Družina KORSIČ

Sporod od 24. do 30. avgusta 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: Ti-soč in ena noč (8) »Tretje Sindbadovo potovanje«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Giacinto Gallina: »Botrova družina«. Komedija v treh dejanjih. 17.05 Revija orkestrrov. 18.30 Barkovljanske pesmi. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklorne: V starih časih: »Ahteje se arešta«.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Car glasbenih umetnin. 17.35 Obletnica meseca: Sah: »Napoleon ob 200-letnici rojstva«. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Zbor »Sant'Ignazio« iz Gorice, ki ga vodi Jericijo. 21.00 Odlomki iz svetovnih romanov: Charles Dickens »David Copperfield«. 21.30 Romantične melodije.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ploščice za vas. 19.10 »Srečanja: Sufulus in Adenauer«. 19.45 Zbor »J. Gallus« iz Trsta. 20.30 Messenet: »Manon«, opera v štirih dejanjih.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Najlepši trgi Italije: Rafko Vodeb (9) »Trg Piazza del Campo v Siena«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Rinaldo De Benedetti: Pionirji elektrike (23) »Velike Edisonove iznajdbe in termioinski efekti«. 18.30 Ljudske pesmi. 19.10 Lupinc: »Higiena in zdravje«. 19.15 Prijetne melodije. 20.30 Simfonični koncert. Vodi Aladar Janes.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Umetniki o sebi (8) »Danilo Svara«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi. 17.35 Otroci na počitnicah. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Iz mitologije filma: Zvezdniki (9) »Stan Laurel in Oliver Hardy«. 20.30 Fulvio Longobardi-Giorgio Pressburger: »Nepomembne-živo življenje«. Radijska drama.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Kam v nedeljo? 13.30 Glasba po željah. 17.35 Rinaldo De Benedetti: Pionirji elektrike (24) »Galileo Ferraris in njegov indukcijski motor«. 17.55 Naši športniki. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Pesniški nazori včeraj in danes. 19.20 Priljubljene melodije. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.45 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tone Penko: »Gozdni sadeži«. 13.30 Glasba po željah. 15.55 Sv. Mauro Davanzo: »Varna pot«, oddaja o prometni vzgoji. 16.45 Čirukle-čarukle, pesmi, igre in pravljice za otroke. 17.20 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Moj prosti čas. 18.30 Revija zborov Slovenske prosvetne zveze iz Trsta. 19.10 Umetniki o sebi (9) »Stana Kopitar«. 20.30 Teden v Italiji.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 24. do 30. avgusta 1969

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 21.00 Gledališče Broadway v New Yorku: Življenje z očetom. — Drugi: 21.15 Začelo se je takole... 22.25 Na meji Arizone: Talci, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Tu je spala Suzana, film. — Drugi: 21.15 Srečanja 1969. 22.15 Pianist Wilhelm Kempff izvaja klavirске skladbe.

Torek: Prvi: 21.00 Snaha, komedija. — Drugi: 21.15 Cavalier Tempesta.

Sreda: Prvi: 21.00 Abesinija. — Drugi: 21.15 Strel iz revolverja, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Rdeči trikot. — Drugi: 21.15 Pokopane civilizacije.

Petek: Prvi: 21.00 Skrivnosti reke Temze, telefilm. — Drugi: 21.15 Geminus 22. 22.15 Skrita mojstrska dela.

Sobota: Prvi: 22.15 En obraz, ena zgodba. — Drugi: 21.15 Predaja nagrade Italia. 22.15 Potovanje skozi Romunijo.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Biserna poroka v Števerjanu

V soboto 9. avgusta sta slavila zakonca Lidija in Karel Klanjšček 60-letnico skupnega življenja. Kot izraz iskrene vere, ki ju je vedno spremljala v življenju, sta se želela Bogu zahvaliti z daritvijo svete maše, pri kateri so sodelovale z ubranim petjem štiri hčerke, ki so bile v svojih mladih letih zveste pevke domačega pevskega zbora. Slavljena sta nato povabila svoje, sorodnike in prijatelje na kosilo v domačo hišo.

Karel Klanjšček, ki ima sedaj 85 let in Lidija Rožič, ki je eno leto mlajša, sta si obljubila večno zvestobo pred oltarjem v Pevmi 7. avgusta 1909. Jubilant izhaja iz Oslavja, žena pa je doma iz Steverjana. Po poroki sta se mlada zakonca naselila na nevestinem domu na Sovenci, kjer biva vsa danes.

Karel Klanjšček se je v svojih najboljših letih pridno udeleževal v javnem življenju. Bil je predsednik društva voj-

ni oškodovancev, odbornik stavbene zadruge, podžupan do nastopa fašizma, predsednik konzumne zadruge in predsednik društva goveje živine. Ko je leta 1915 Italija Avstriji napovedala vojno in so njene čete zasedle Brda, je bil z družino odpeljan v Ivreo pri Turinu. Tudi med drugo svetovno vojno ni šlo brez težav. Nemci so ga dvakrat zaprli, enkrat za teden dni, enkrat pa za osemnajst.

Veliko prijateljstvo ga je tudi vezalo na pok. župnika Sedeja. Večidel svojega življenja je bil cerkveni ključar. Svoje moči je vedno črpal iz žive vere in iz zvestobe zemlji, ki ga je rodila. Tej zemlji, ki jo je vedno iskreno ljubil, je povetil svoje moči in svoje delo.

Gospelj Lidiji in gospodu Karlu iskrene čestitke vseh sovaščanov z željo, da bi ju Bog ohrani še dolgo vrsto let med nami tako čile in zdrave kot do sedaj.